

Magazine van de Stichting voor Voortgezet Onderwijs Lelystad

ONDERWIJS IN ONTWIKKELING

Stichting voor Voortgezet Onderwijs
Lelystad

oktober 2015

nummer 1, jaargang 1

ALLEREERSTE EDITIE !

"School is gewoon zwaar"

- Ruby, leerling

**"Een school mag veel
van ons verwachten"**

- Anja Schagen, ouder

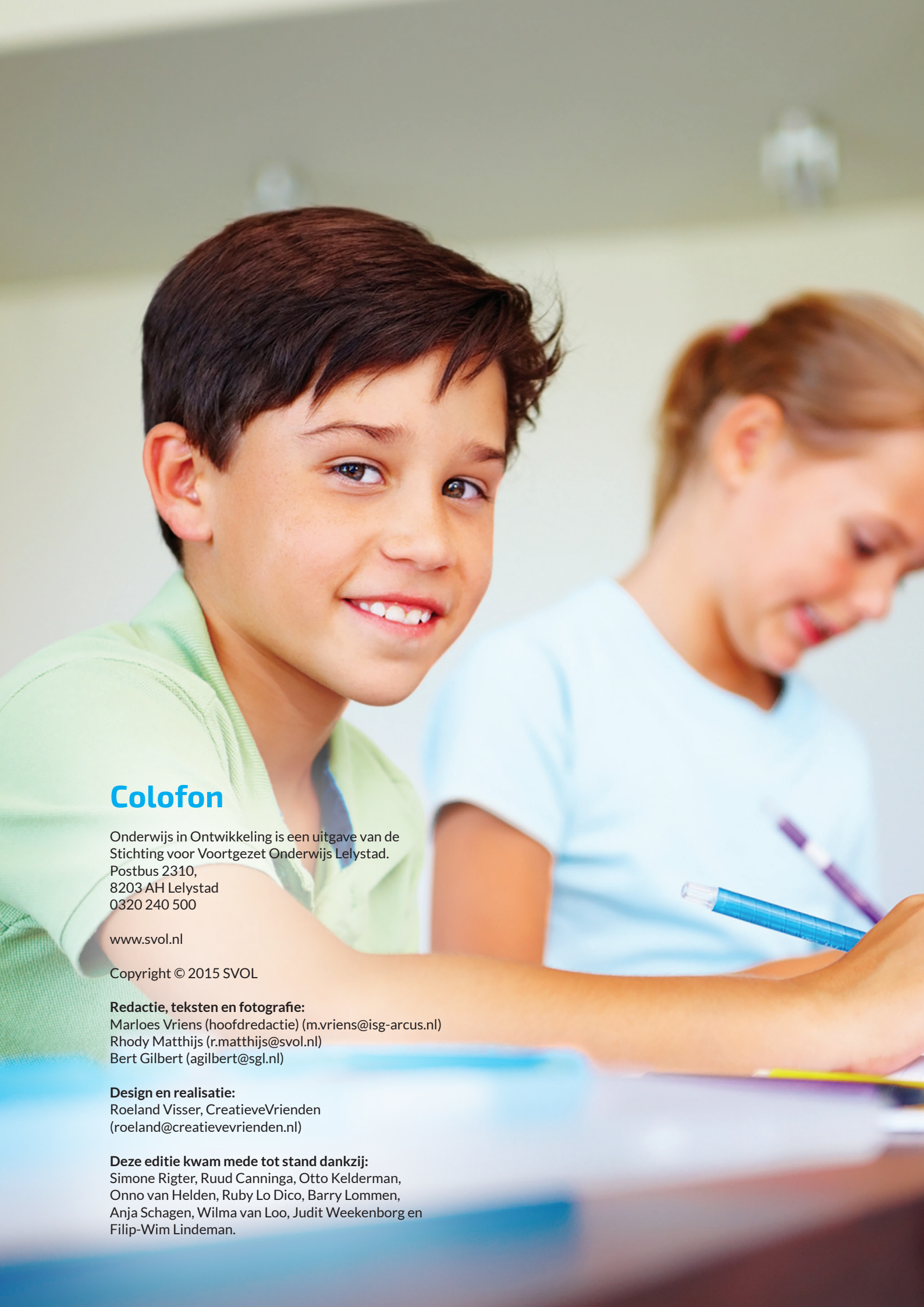
Barry Lommen over

"verandercapaciteit"

Ruud Canninga over

**"de mens achter
het gezicht"**

**"WE MOETEN
ONTWIKKELINGEN
OMARMEN"**

Colofon

Onderwijs in Ontwikkeling is een uitgave van de Stichting voor Voortgezet Onderwijs Lelystad.
Postbus 2310,
8203 AH Lelystad
0320 240 500

www.svol.nl

Copyright © 2015 SVOL

Redactie, teksten en fotografie:
Marloes Vriens (hoofdredactie) (m.vriens@isg-arcus.nl)
Rhody Matthijs (r.matthijs@svol.nl)
Bert Gilbert (agilbert@sgl.nl)

Design en realisatie:
Roeland Visser, CreatieveVrienden
(roeland@creatievevrienden.nl)

Deze editie kwam mede tot stand dankzij:
Simone Rigter, Ruud Canninga, Otto Kelderman,
Onno van Helden, Ruby Lo Dico, Barry Lommen,
Anja Schagen, Wilma van Loo, Judit Weekenborg en
Filip-Wim Lindeman.

Inhoud

Onderwijs in ontwikkeling – voorwoord	3
Blik in de Les Cellen onder de microscoop	4
Achter ieder gezicht zit een verhaal Interview met Ruud Canninga	6
De werkgroepleider Onno van Helden, werkgroep havo/vwo	8
Er is gewoon noodzaak om te veranderen Interview met Otto Kelderman	9
School is natuurlijk gewoon zwaar Interview met Ruby Lo Dico	10
Op de Barrycaden Column van Barry Lommen	11
Kijken met een frisse blik Een leven buiten het werk: Bert Gilbert	12
Onderwijs moet blijven vernieuwen Interview met Anja Schagen	14
Agenda	15

Voorwoord

Voor jullie ligt de allereerste editie van Onderwijs in Ontwikkeling, het magazine van de Stichting voor Voortgezet Onderwijs Lelystad. Wij vonden het belangrijk om iets te maken waarmee we elkaar beter kunnen leren kennen door te ontdekken wat we doen, wat we belangrijk vinden en wat ons verbindt. Een magazine dat inspireert, verrast en motiveert. En natuurlijk nu ook een blad dat je informeert over de laatste stand van zaken in onze weg naar het toekomstige voortgezet onderwijs in Lelystad.

Dit is het dan geworden: een uniek magazine, speciaal voor alle medewerkers van de SVOL. We willen jullie elke maand een nieuwe editie geven en hopen dat dit een langlopende traditie wordt. Een magazine dat ver in deze eeuw nog steeds gemaakt en gelezen wordt. Ongetwijfeld is deze eerste editie op termijn een collector's item dus bewaar hem goed.

Namens de redactie wens ik je veel leesplezier en mocht je nog goede ideeën hebben om dit magazine nog leuker en beter te maken, laat het ons dan weten via magazine@svol.nl. Dit magazine zal zich net als ons onderwijs blijven ontwikkelen.

Marloes Vriens
Hoofdredacteur

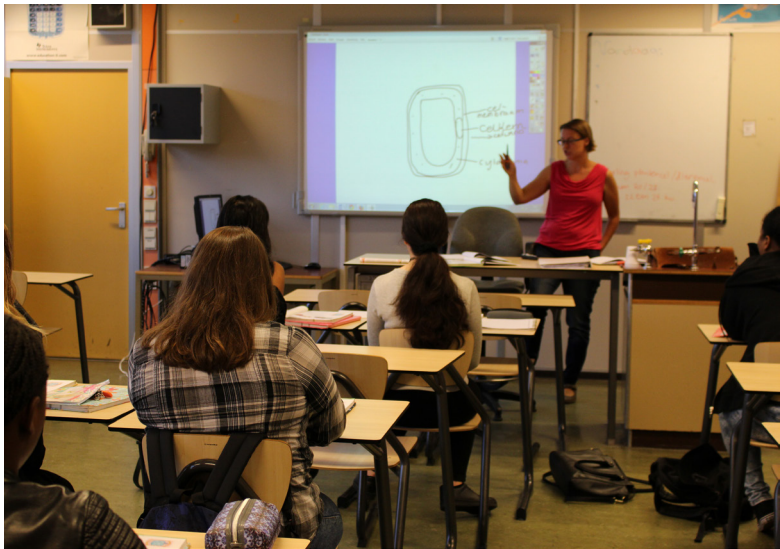
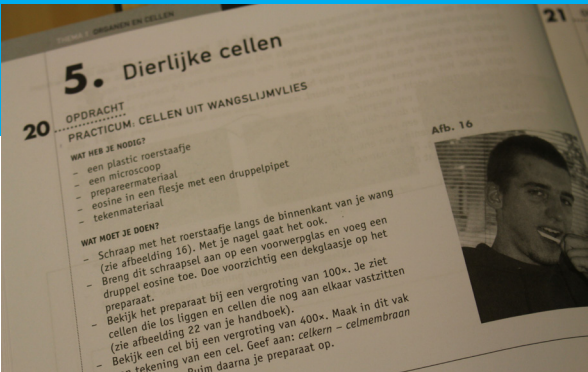

Vak: biologie
Docent: Simone Rigter
Klas: 3 mavo, ISG Arcus

CELLEN ONDER DE MICROSCOOP

De leerlingen leren over het thema 'organen en cellen'.
In de eerste lessen gaat de klas aan de slag met het bekijken en natekenen van waterpest (een plantencel).
Hierbij komt hun vaardigheid in het omgaan met de microscoop om de hoek kijken. Ze moeten de onderdelen van de plantencel benoemen en er de juiste omschrijving bij geven.

Een week later onderzoeken de leerlingen wat de verschillen zijn tussen een plantencel en een dierlijke cel, ze namen hiervoor bij zichzelf wat wangslimvlies af.

“ACHTER IEDER GEZICHT ZIT EEN VERHAAL”

OOP'ers vormen de drijvende kracht van de organisatie. Zij zorgen ervoor dat alles draait, beweegt en stevig staat. In verschillende functies en taken zorgen zij ervoor dat het onderwijs zo ondersteund wordt dat iedereen zo goed mogelijk functioneren kan. Dat verdient natuurlijk aandacht.

In deze serie spreken OOP'ers over hun beroep, hun passie en hun visie op onze organisatie en onderwijs in het algemeen. Vandaag is dat Ruud Canninga, verzuimcoördinator en onderwijsassistent op De Rietlanden.

‘Om kinderen goed te kunnen begeleiden is vroeg signaleren van mogelijke problemen essentieel. Sommige problemen komen tot uiting in dingen als veel te laat komen, lessen missen en door docenten uit de les gestuurd worden. Al deze zaken verwerk ik en als ik patronen signaleer, geef ik dit meteen door. Natuurlijk is er vaak niet zoveel aan de hand, maar vaak ook wel. Dan is het goed om snel aan de bel te trekken om erger te voorkomen. Ik heb daarom veel contact met afdelingsleiders, begeleiders, mentoren en externe partijen als Leerplicht. Samen werken we dan aan een oplossing. Ik denk dat je door vroeg in te grijpen dingen als een slechte motivatie, zittenblijven en vroegtijdig schoolverlaten kunt voorkomen. Het is goed dat dat in de organisatie een plek heeft.’

‘Het ligt in de lijn van de verwachting dat we in de toekomst meer leerlingen in het reguliere onderwijs krijgen die vroeger naar het speciaal onderwijs gingen. Ook dan is het goed dat we mogelijke uitdagingen vroeg in kaart brengen en op tijd anticiperen. Ook zij hebben recht op goed onderwijs, maar het is belangrijk om scherp te zijn en niemand door het net te laten glippen.’

‘Voordat ik deze functie bekleedde was ik conciërge van de bovenbouw. Daar leerde ik altijd te kijken naar de mens achter het gezicht. Achter ieder gezicht zit een verhaal en door met ze te praten, geïnteresseerd te zijn kom je dat verhaal te weten. Ik merk dat ik ook in mijn huidige functie op zoek ben naar het achtergrondverhaal. Daarom ga ik vaak het gesprek aan met de kinderen die bijvoorbeeld uit een les zijn gestuurd. Soms zie je dat een relativerend praatje al veel boosheid wegneemt en dat kinderen prima in staat zijn om, nadat ze zijn afgekoeld, een gebeurtenis vanuit meerdere perspectieven te bekijken. Uiteindelijk willen we dat zoveel mogelijk leerlingen zich prettig voelen op school, omdat ze gehoord en gezien worden en ze de structuur wordt geboden waarin ze zich kunnen ontwikkelen. Ook kan ik me voorstellen dat het voor collega's zoals bijvoorbeeld mentoren prettig is dat

signalen vroeg worden opgepikt en er ook iets mee wordt gedaan.’

‘Goed onderwijs betekent voor mij niet alleen een diploma met daarop goede cijfers. Het betekent bijvoorbeeld ook dat je ze leert hoe ze met elkaar om moeten gaan, samenwerken en elkaar en zichzelf motiveren. Dat soort vaardigheden draagt natuurlijk bij aan hoge cijfers, maar zouden ook op de één of andere manier een plek moeten krijgen in een portfolio of iets dergelijks. Cijfers voor vakken zijn wel belangrijk, maar ze zeggen niet alles. Je moet je ook als mens ontwikkelen, vind ik.’

‘Ik heb ook een zetel in de medezeggenschapsraad en doordat ik meerdere posities heb bekleed, merk ik dat ik wel een duidelijk beeld heb over de organisatie. Ik heb daar ook best een duidelijke mening over die ik graag met mensen deel. Altijd positief kritisch. Het is immers de organisatie waar ik zelf deel van uitmaak. Dan wil je toch dat alles daar zo goed mogelijk verloopt. En natuurlijk is er altijd wel wat. Wat betreft de toekomst van het onderwijs in Lelystad zie ik alles met spanning tegemoet. Je mag best weten: ik maak me er nog wel eens zorgen om. Wat zijn de keuzes die leerlingen en hun ouders straks nog kunnen maken? En hoe gaat het straks als alle mooie dromen in de praktijk gebracht moeten worden? Iets nieuws beginnen betekent ook dat je iets anders verliest. Dat vind ik best moeilijk al zie ik de noodzaak tot veranderen echt wel. Ik merk dat ik altijd nog een beetje wantrouwig ben. Dit zal ongetwijfeld met het verleden te maken hebben, maar ik ben daardoor voorzichtiger geworden.’

‘Aan het eind van een werkdag wil ik het gevoel hebben dat ik iets heb bijgedragen. Dan ga ik tevreden naar huis. Dat kan een gesprek zijn met een leerling of een collega, een conflict dat ik helpen oplossen of iemand die ik de weg heb kunnen wijzen naar een oplossing voor een probleem. Zolang ik elke dag het gevoel heb dat ik een bijdrage heb kunnen leveren, ga ik met veel plezier naar mijn werk.

De rector en werkgroep leider'

Onno van Helden

De werkgroep havo/vwo bestaat uit leden die allemaal hun eigen expertise, ervaring en visie inbrengen. Samen zorgt dit voor inspirerende bijeenkomsten, waarbij we de discussie niet schuwen en met een zo open mogelijke blik naar de materie kijken.

Onderwijsconcepten die passen bij havo- en vwo-onderwijs passeren de revue en worden gepresenteerd, waarna de werkgroepleden de risico's en kansen in kaart brengen.

De bijeenkomsten kenmerken zich door een sterke verbinding met als gemeenschappelijk belang: zo goed mogelijk onderwijs verzorgen dat zowel keuzes als uitdaging biedt, maar ook kleinschalig en veilig is. Als nieuwkomer binnen de SVOL ervaar ik de bijeenkomsten als plezierig en een sterke basis voor de toekomst.

De gesprekken zijn levendig, de voorlopige conclusies motiveren enorm.

Er ontstaan gaandeweg vormen die een eerste ontwerp van havo/vwo-cluster lijken te worden.

“ER IS GEWOON EEN NOODZAAK OM TE VERANDEREN”

In drie werkgroepen werken medewerkers, ouders en leerlingen aan het voortgezet onderwijs van de toekomst. Deze bijeenkomsten worden omschreven als inspirerend, verbindend en vooral heel belangrijk.

Maar wie zitten er eigenlijk in deze werkgroepen en wat vinden zij belangrijk?

Deze maand spreken we met Otto Keldeman, medewerker en lid van de werkgroep die vorm en inhoud geeft aan het cluster havo/vwo. Wij vroegen hem wat voor hem de belangrijkste rol van het onderwijs is, hoe hij denkt over de toekomst en wat voor kansen en uitdagingen dit oplevert.

'De rol van onderwijs is voor mij heel simpel: voorbereiden op de samenleving. En dan is het natuurlijk zo dat het onderwijs er medeverantwoordelijk voor is hoe de samenleving van de toekomst eruit gaat zien. Toch weten we niet precies hoe de toekomst eruit ziet. Een aantal dingen weet ik wel zeker.

Zo is het zeker dat de wereld er nu al heel anders uitziet dan vroeger, met veel meer verbindingen, overlap en veel minder eilandjes en aparte zuilen en gebieden. Zeker is ook dat de samenleving zich veel meer heeft ontwikkeld dan het onderwijs dat heeft gedaan. Daardoor is er best een kloof ontstaan en het is al lang tijd om deze kloof te dichten. In de toekomst zal die ontwikkeling alleen maar doorgaan en je kunt dat als onderwijs niet laten gebeuren. Het is voor mij dan ook niet een discussie of je moet vernieuwen. Er is gewoon een noodzaak om te veranderen. Te evolueren. Net zoals de samenleving, de maatschappij, het bedrijfsleven, de mens dat al lang gedaan heeft.

Daarom moet je verbindingen gaan leggen, zodat het onderwijs niet meer als een soort fort buiten de samenleving staat. Je moet kijken naar de ontwikkelingen die hebben plaatsgevonden in de buitenwereld, dit omarmen en kennismaken met en profiteren van de expertise van buiten. En dan niet op basis van een projectje links en rechts en een paar snuffelstages. Het gaat om echt fundamenteel samenwerken zodat er synergie ontstaat. Voor het bedrijfsleven is het ook noodzakelijk om hierin te investeren, want het levert ze in de toekomst op dat mensen keuzes maken op basis van echte argumenten en ervaringen, een onderwijs dat echt voorbereid op de echte wereld en dat waardevol is voor iedereen die ermee te maken krijgt.

Het is heerlijk om hierover na te denken. In de werkgroep havo/vwo hebben we kennis gemaakt met de verschillende manieren van onderwijs aanbieden en er zijn nogal wat

keuzes te maken tussen deze thema's.

Ik denk dat zo'n thema of manier van onderwijs aanbieden ook is wat een deel van een cluster identiteit geeft. Dat maakt wat mij betreft ook dat er echt wat te kiezen is. Ik begrijp het sentiment best dat men denkt dat er juist minder keuze komt, omdat je van drie naar twee scholen gaat en je zelfs daartussen niet echt kunt kiezen, maar wie iets verder nadenkt ziet juist dat er meer keuze kan ontstaan. En dan nog keuze op basis van echt iets wezenlijks: het onderwijs dat bij je past.

De gekozen thema's zouden de verbinding kunnen vormen tussen de twee clusters en zo de doorstroom vanzelfsprekend maken.

De manier van onderwijs geven bepaalt uiteindelijk de cultuur van een school, het type medewerkers en de manier waarop je met elkaar omgaat.

Het zijn spannende tijden, omdat je het wel echt zo goed mogelijk wilt doen. Alleen al dat streven maakt het alle inzet meer dan waard.'

‘SCHOOL IS NATUURLIJK GEWOON ZWAAR’

Praten over onderwijs kan natuurlijk niet zonder leerlingen aan het woord te laten. In deze eerste editie spreken we Ruby Lo Dico, een vijftienjarige gymnasium-leerling en voorzitter van de leerlingenraad van ISG Arcus.

“Ik vind het belangrijk dat een school je het gevoel geeft dat je erbij hoort. Dat je kunt zijn wie je wilt zijn en dat je mening er altijd toe doet.

School is natuurlijk gewoon zwaar. Veel huiswerk, lange dagen en je moet echt aan de bak. Maar als ik moest kiezen zou ik het niet willen missen. Het grootste deel van mijn sociaal leven speelt zich op school af. De vakken muziek en gym vind ik leuke actieve vakken. Ik ben een doener. Naast de lessen vind ik activiteiten erg belangrijk, het brengt een gezellige sfeer in de school. De leuke acties waar leerlingen tegen elkaar strijden zijn leuk: denk bijvoorbeeld aan de schoolbingo (drie weken bingo spelen met medewerkers en leerlingen) of de Treasure Hunt door de school. Ook het Cultuurfestival is een gaaf project!

Ik mag graag discussiëren en mijn mening geven. Daarom dacht mijn broer dat een plek in de leerlingenraad wel iets voor mij zou zijn toen de vorige voorzitter op zoek was naar nieuwe leden. Na een keer mee te hebben gekeken besloot ik om mee te doen. Sinds eind klas 2 zit ik bij de leerlingenraad en sinds het begin van dit schooljaar ben ik zelfs voorzitter. Een hele mooie uitdaging!

De raad bestaat uit 11 deelnemers van alle leerrichtingen en een docent. We komen iedere week bij elkaar. Dit jaar gaan we extra promoten om leerlingen uit klas 1 en 2 bij de leerlingenraad te krijgen, het zijn nu voornamelijk leerlingen uit klas 3 en hoger. Kwaliteiten als voorzitter? Je moet als voorzitter niet verlegen zijn en assertief zijn. Ik vind het belangrijk dat de leerlingenraad er op school is. Vaak worden er beslissingen gemaakt door docenten en/of management waar de leerlingen niet over mee kunnen denken/beslissen. Daarom is het goed dat wij als leerlingenraad namens alle leerlingen daar een steentje aan kunnen bijdragen. We kunnen de docenten en het management een ander inzicht geven door ons advies te geven. We zeggen vaak: bekijk het vanaf de leerling kant! Vaak krijgen ze een ander inzicht en nemen ze het over.

Onder de leerlingen was er behoefte aan een koffie-, thee- en soepautomaat. We hebben dit voorstel uitgewerkt en neergelegd bij de school. En met succes: de automaat staat nu op een mooie plek in de aula.”

Op de Barrycaden

DE KRACHT OM TE VERANDEREN

Een dokter vertelde mij eens dat als hij op de hoogte wilde blijven van de laatste ontwikkelingen op medisch gebied, hij wel een pagina of 1000 per dag moest doorspitten om de ontwikkelingen bij te houden. De vooruitgang speelt zich in razend tempo af. Dat deed mij meteen denken aan de vele volksverhuizingen die op dit moment plaatsvinden en de vermenging van verschillende culturen. Ook dacht ik aan de enorme technische vooruitgang en de veranderingen op het gebied van ict. En dan is er nog de ontwikkeling van het anders kijken naar hoe mensen leren en de vooruitgang op het gebied van de neurologische wetenschap. De wereld verandert snel. Sneller dan wij zelf kunnen volgen.

Het onderwijs kan dan ook niet voorbereiden op een toekomst die we nu nog niet kennen. Dat is niet mogelijk. Dat moet je ook niet willen. Toch is het belangrijk dat je weet dat er ontwikkelingen plaatsvinden en dat je weet dat die ontwikkelingen heel snel gaan. Dat zou ertoe moeten leiden dat je binnen de cultuur van je onderwijsorganisatie het begrip 'ontwikkeling' centraal stelt. Ik gebruik daarvoor het liefst het woord 'verandercapaciteit'.

Wanneer je voortdurend als school, als leidinggevende en als medewerker werkt aan je verandercapaciteit zal je erop ingesteld raken dat dingen niet hetzelfde blijven. We moeten ons dan concentreren op onze eigen ontwikkeling en wat de dingen die om ons heen gebeuren voor onszelf en ons handelen betekenen. Ieder voor zich en samen.

Onderwijs neemt een nogal vreemde plek in wanneer je je realiseert dat het één van de weinige beroepsgroepen is waar nascholing niet verplicht is. Stel je maar eens voor dat je bij een chirurg komt die ooit, jaren geleden, zijn diploma heeft gehaald, maar zich sindsdien niet heeft verdiept in de medische ontwikkelingen die zich hebben afgespeeld. Hoe zou je je dan voelen? Toch accepteren we het in onderwijs blijkbaar nog wel dat een docent bij wijze van spreken in dertig jaar nooit

een boek openslaat over de nieuwe inzichten hoe kinderen het beste leren en wat allemaal wel en niet werkt. Los van de eigen ervaringen natuurlijk, want ervaren is ook leren. Als je je er maar iedere dag van bewust bent op welke manier de dingen die je doet wel of niet werken. Dat je voor jezelf momenten van reflectie inbouwt, zodat je leert van je fouten en successen. Wanneer je bent ingesteld op veranderen gaat dit als vanzelf.

Ik wil graag werken aan een cultuur van veranderen, waarin we weten dat de wereld in beweging is en dat we ook in beweging moeten komen of blijven. Een cultuur waarin iedereen bezig is zichzelf te ontwikkelen en waarin we elkaar meenemen in die ontwikkeling. Er zijn talloze boeken geschreven over lerende organisaties, maar veel verder dan 'we willen een lerende organisatie zijn' komt we vaak niet. Dit komt omdat het vreselijk ingewikkeld is om mensen uit hun comfortzone te laten stappen. Het is vaak makkelijker om iets te doen wat je al kunt en gewend bent dan om iets te proberen, waarvan je niet zeker weet of het werkt. Toch is het een voorwaarde voor innovatie en ontwikkeling dat we toch die stap nemen en dingen proberen. De organisatie zal dus ruimte moeten bieden, zodat we allemaal durven te ontwikkelen. We zullen moeten weten dat er applaus volgt als er iets nieuws lukt en we moeten kunnen terugvallen op elkaar als iets misschien nog niet lukt.

En dan is het misschien helemaal niet zo ingewikkeld: laten we allemaal iedere dag een moment kiezen om uit onze comfortzone te stappen, iets op een andere manier te proberen. En dan kan de conclusie best zijn dat je dat beter niet had kunnen doen. Prima. Dan probeer je weer iets anders. Laten we die kleine dingen dan samen doen, want als onderzoek één ding heeft aangetoond is het wel dat ontwikkelingen veel sneller gaan als je samen leert en samen werkt. Dan haal je de kracht om te ontwikkelen en te veranderen uit elkaar en niet meer alleen uit jezelf.

KIJKEN MET EEN FRISSE BLIK

**Je leert je collega's ook goed kennen als je kijkt naar wat ze in hun 'vrije tijd' doen.
Aan het woord is Bert Gilbert, communicatiemedewerker van de SGL, maar ook één dag in de week
vrijwilliger in Ziekenhuis Sint Jansdal in Harderwijk.
Een ervaring die veel voldoening geeft, maar ook veel wijze lessen oplevert.**

"Toen ik op 16-jarige leeftijd een ernstig verkeersongeluk kreeg en daardoor maanden in ziekenhuizen verbleef, werd ik geraakt door de tomeloze inzet van de vrijwilligers. Vrijwilligers die de patiënten en hun familie ondersteunden, ruimte hadden voor een praatje en zorgden voor een beetje licht in de duisternis. Iets waar het verplegend personeel in ziekenhuizen steeds minder tijd voor heeft.

Drie dagen per week werk ik als communicatiemedewerker op de SGL. Dan ben ik nog één dag oppas-opa en toen ik mocht nadenken over de invulling van mijn vrijdag, hoefde ik niet lang na te denken. Ik wilde doen voor patiënten wat vroeger ook voor mij is gedaan.

In het Sint Jansdal Ziekenhuis staat kwaliteit voorop en ik kijk altijd met veel bewondering naar de manier waarop ze daar altijd streven naar het verlenen van betere zorg. Ik draag mijn steentje bij door met de patiënten en hun bezoek te praten, bloemen te verzorgen, te helpen in te pakken wanneer men weer naar huis mag en verder zoveel ondersteuning te verlenen als ik kan en mag.

Op cursus- en introductiedagen blinkt het ziekenhuis uit door de manier waarop iedereen op dezelfde manier wordt benaderd en rollenspelletjes waarbij ieder lid van de organisatie verschillende rollen op zich moet nemen. Dan

speelt functie helemaal geen rol meer. Het gaat simpelweg om samen de zorg nog beter maken. Het is in het ziekenhuis ook heel normaal als je elkaar aanspreekt en feedback geeft. Of het nu een vrijwilliger is of een chirurg. Iedereen mag iedereen feedback geven en de cultuur is daar ook zo dat iedereen dat van iedereen accepteert met het idee: dit maakt de organisatie beter. Wanneer ik dus een chirurg het toilet zie verlaten zonder zijn handen te wassen, moet ook ik daar iets van zeggen.

Naast het feit dat werken in het ziekenhuis heel veel voldoening geeft, leer ik er ook ontzettend veel van. Ook zou ik het fantastisch vinden om iets van deze cultuur, het samen streven naar een nog beter product en open en eerlijke communicatielijnen, in mijn eigen organisatie te zien. Ik ben hartstikke trots op mijn eigen organisatie, heb haar met eigen ogen zien groeien en ontwikkelen, maar ik zie ook dat er wat samenwerking en communicatie betreft nog een hoop te winnen is.

Aan de slag gaan op een andere plek dan je eigen vertrouwde werkplek zorgt dat je met een frisse blik kunt kijken. Ik wens iedereen ook van harte toe om eens iets te doen wat buiten de onderwijsinstelling ligt die je van binnen zo goed kent. De ervaringen die je dan opdoet zijn goud waard."

“ONDERWIJS MOET BLIJVEN VERNIEUWEN”

Wanneer je nadenkt over de toekomst, denk je na over de wereld die je aan je kinderen geeft.
We spraken Anja Schagen, moeder van een leerling in de derde klas van de SGL en lid van de ouderraad.
Ze levert ook een bijdrage aan het vormgeven van het onderwijs van de toekomst in Lelystad.

Onderwijs is misschien wel het belangrijkste van alles en het is daarom heel belangrijk dat onderwijs altijd in beweging en de kwaliteit altijd zo hoog mogelijk is. Ik vind het leuk om hierover mee te denken. De wereld verandert, dus ook het onderwijs moet blijven vernieuwen. Ik droom van scholen die met hun tijd meegaan en waar kwaliteit hoog in het vaandel staat. Een plek waar leerlingen alles uit zichzelf kunnen halen. Ik weet zeker dat we met de nieuwe plannen de goede kant opgaan.

Ouders moeten ook altijd meedenken over het onderwijs. Het gaat immers uiteindelijk om onze kinderen. Ouders en school moeten zo goed mogelijk samenwerken zodat de leerling alles krijgt wat nodig is om veel te leren en zich maximaal te ontwikkelen. Toch valt het me op dat nog te weinig ouders/verzorgers dat beseffen.

Het is echt niet zo dat iedereen in een ouderraad of projectgroep moet gaan zitten, maar zorgen dat je de juiste informatie krijgt en in gesprek blijft met de organisatie waar je kind het grootste deel van de week aanwezig is, vind ik het minste dat je kunt doen. Ouders mogen veel van een school verwachten, maar een school mag ook veel van ouders verwachten: dat ze betrokken zijn en zorgen dat ze goed op de hoogte zijn.

Momenteel hebben we in Lelystad De Rietlanden, SGL en ISG Arcus. Tijdens bijeenkomsten die gaan over de vernieuwing van het onderwijs zie je dat we allemaal hetzelfde willen: goed onderwijs dat kinderen klaar maakt voor de toekomst. Daar krijg ik een heel positief gevoel van. Bovendien is het fantastisch om aan de wieg te mogen staan van wat wij (ouders, verzorgers, leerlingen, medewerkers) het beste onderwijs vinden. Samen dingen ontwerpen, bedenken en delen.

AGENDA

Wat gebeurt er allemaal in oktober en november?

1 oktober	Studiemiddag PO-VO	SGL
1-2 oktober	Tweedaagse werkgroepen vmbo en havo/vwo	SVOL
5 oktober	Buitenlandreizen 4 havo/vwo	SGL
6 oktober	Opening Kinderboekenweek	SGL
6 oktober	Wake up Call Passend onderwijs	Alle scholen
7 oktober	Excursie Lille/Ieper	SGL
12 oktober	Excursie naar Londen 4 vmbo en 2e fase	De Rietlanden
12 oktober	Excursie naar Londen 4 vmbo	SGL
13 oktober	Informatiebijeenkomst voor leerkrachten PO	SVOL
14 oktober	Berlijnreis 5h/v en Londenreis 4h/v	ISG Arcus
15 oktober	Afsluitingsfeest klas 1	De Rietlanden
15 oktober	Bijpraatmoment werkgroepen	Alle scholen
19-23 oktober	Herfstvakantie	Alle scholen
27 oktober	Excursie Westerbork 4mavo	ISG Arcus
27 oktober	Beroepsopleidingemarkt op De Rietlanden	Alle scholen
29 oktober	GMR op De Rietlanden	Alle scholen
4 november	Tafeltjesmiddag PO-VO	Alle scholen
9 november	Voorlichtingsavond studiefinanciering 5 havo/6vwo	SGL
3 november	Informatieavond ouders van basisschoolverlaters	SGL
10 november	Informatieavond ouders van basisschoolverlaters	De Rietlanden
15 november	Bijpraatmoment werkgroepen	Alle scholen
17 november	Informatieavond ouders van basisschoolverlaters	ISG Arcus

**Een stad gebouwd op de fundamenten
Van pioniersgedachten
Verdient een toekomst die gebouwd is
Op dromen en wensen
Van mensen**

**Mensen die geloven
Dat je door samen, in verbinding,
Denkend aan wat zou kunnen zijn
Altijd in beweging moet zijn.**

**De beweging ontstaat op
www.dromenvoorlelystad.nl
Vanaf eind oktober 2015.**
